

κοῦν χρῆ θεώμενον σαυτοῦ ἀποπειρᾶσθαι, εἰ γνώσῃ νῦν δ' ἐγὼ σοι σύνοισθα ἐπὶ μὲν κωμωδῶν θέαν καὶ πάνυ πρῶτ' ἀνισταμένῳ καὶ πάνυ μακρὰν ὁδὸν βαδίζοντι καὶ ἐμὲ ἀναπειθόντι προθύμως συνθεᾶσθαι· ἐπὶ δὲ τοιοῦτον οὐδὲν με πρόποτε ἔργον παρεκάλεσας. Οὐκοῦν γελοιός σοι φαίνομαι εἶναι, ὦ Σώκρατες; Σαυτῷ δὲ πολὺ νῆ Δί', ἔφη, γελοιότερος· ἦν δὲ καὶ ἀφ' ἱππικῆς σοι ἐπιδεικνύω τοὺς μὲν εἰς ἀπορίαν τῶν ἐπιτηδείων ἐληλυθότας, τοὺς δὲ διὰ τὴν ἱππικὴν καὶ πάνυ εὐπόρους ὄντας, καὶ ἅμα ἀγαλλομένους ἐπὶ τῷ κέρδει; Οὐκοῦν τούτους μὲν καὶ ἐγὼ ὁρῶ καὶ οἶδα ἑκατέρους, καὶ οὐδέν τι μᾶλλον τῶν κερδαινόντων γίγνομαι. Θεᾶ γὰρ αὐτοὺς ἤπερ τοὺς τραγωδοὺς τε καὶ κωμωδοὺς, οὐχ ὅπως ποιητῆς, αἰομαι, γένῃ· ἀλλ' ὅπως ἡσθῆς ἰδὼν τι ἡ ἀκούσας· καὶ ταῦτα μὲν ἴσως οὕτως ὁρθῶς ἔχει, οὐ γὰρ ποιητῆς βούλει γενέσθαι, ἱππικῇ δ' ἀναγκαζόμενος χρῆσθαι οὐ μωρὸς οἶε εἶναι, εἰ μὴ σκοπεῖς, ὅπως μὴ ἰδιώτης¹⁸ ἔσῃ τούτου τοῦ ἔργου, ἄλλως τε καὶ τῶν αὐτῶν ὄντων ἀγαθῶν εἰς τε τὴν χρῆσιν καὶ κερδαλέων εἰς πώλησιν;—Πωλοδαμνεῖν με κελεύεις, ὦ Σώκρατες; Οὐ μὰ Δί' οὐδέν τι μᾶλλον ἢ καὶ γεωργοὺς ἐκ παιδίων ὠνούμενον κατασκευάζειν· ἀλλ' εἶναι τινές μοι δοκοῦσιν ἡλικίαι καὶ ἵππων καὶ ἀνθρώπων, αἱ εὐθύς τε χρήσιμοι εἰσι καὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδιδόασιν. Ἐγὼ δ' ἐπιδεῖξαι καὶ γυναίξιν ταῖς γαμεταῖς τοὺς μὲν οὕτω χρωμένους, ὥστε συνεργοὺς ἔχειν αὐτάς εἰς τὸ συναύξειν τοὺς οἴκους, ταὺς δὲ ἢ ὡς πλεῖστα λυμανοῦνται. Καὶ τούτου πότερον χρῆ, ὦ Σώκρατες, τὸν ἄνδρα αἰτιάσθαι, ἢ τὴν γυναῖκα; Πρόβατον μὲν ἔφη ὁ Σωκράτης, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἦν κακῶς ἔχη, τὸν νομέα αἰτιώμεθα, καὶ ἵππος, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἦν κακουργῇ, τὸν ἱππέα κακίζομεν· τῆς δὲ γυναικὸς, εἰ μὲν διδασκομένη ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς τάχαθὰ κακοποιεῖ, ἴσως δικαίως ἂν ἡ γυνὴ τὴν αἰτίαν ἔχοι· εἰ δὲ μὴ διδάσκων τὰ καλὰ ἀγαθὰ ἀνεπιστήμονι τούτῳ χρῶτο, ἄρ' οὐ δικαίως ἂν ὁ ἀνὴρ τὴν αἰτίαν ἔχοι; πάντως δ', ἔφη, ὦ Κριτόβουλε, φίλοι γάρ ἐσμεν οἱ παρόντες, ἀπαληθεῦσαι δεῖ πρὸς ἡμᾶς· ἔστιν ὅτῳ ἄλλῳ τῶν σπουδαίων πλεῖω ἐπιτρέπεις ἢ τῇ γυναικί; Οὐδενί, ἔφη. Ἔστι δὲ ὅτῳ ἐλάσσονα διαλέγῃ ἢ τῇ γυναικί; Εἰ δὲ μὴ, οὐ πολλοῖς γε, ἔφη. Ἐγῆμας δὲ αὐτὴν παῖδα νέαν μάλιστα, ἢ¹⁹ καὶ ὡς ἡδύνατο ἐλάχιστα ἐωρακυῖαν καὶ ἀκηκουῖαν;—Μάλιστα.—Οὐκοῦν πολὺ θαυμαστότερον, εἴ τι ὦν δεῖ λέγειν ἢ πράττειν ἐπίσταίτο ἢ εἰ ἐξαμαρτάνοι. Οἷς δὲ σὺ λέγεις ἀγαθὰς εἶναι γυναῖκας, ὦ Σώκρατες, ἢ αὐτοὶ ταύτας ἐπαίδευσαν; Οὐδὲν οἶον²⁰ τὸ ἐπισκοπεῖσθαι· συστήσω δέ σοι ἐγὼ καὶ Ἀσπασίαν, ἢ ἐπιστημονέστερον ἐμοῦ σοι ταῦτα πάντα ἐπιδείξει. Οἶμαι δέ σοι καὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν τοὺς ἀξίως λόγου ἑκάστην ἐργαζομένους ἔχειν ἂν ἐπιδεῖξαι σοι, εἴ τι προσδεῖσθαι νομίζεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἀλλὰ πάσας μὲν τί σε δεῖ ἐπιδεικνύναι, ὦ Σώκρατες; ἔφη ὁ Κριτόβουλος· οὔτε γὰρ κτήσασθαι πασῶν τῶν τεχνῶν ἐργάτας ῥάδιον οἷους δεῖ, οὔτε

18) Ἀπειρος, ἀσυνειθιστος. 19) Μόνον νέαν πολλὰ, ἢ καὶ πρὸς τούτοις; ἴδε καὶ κατωτέρω, σημ. 24. 20) Οὐδὲν τοιοῦτον, οἷον· τοῦτο εἶνε τὸ μόνον.